

[Jørgen Jensen]

for at løse de problemer inden for koncernen.

For 14 dage siden var der en fjernsynsudsendelse, hvor man forsøgte at begrunde lukningen af virksomheder med to ting: dels mangelfulde lederegenskaber, navnlig når mindre virksomheder voksede sig store, dels mangel på kapital. Løsningen var uddannelse, eventuel indsats af eksperter – som vi også har hørt her regeringen mener er en rimelig løsning – og tilførsel af kapital fra samfundet eller direkte fra lønmodtagerne. Men efter vor opfattelse er dette billede både for snævert og for misvisende. Vi bliver selvfølgelig nødt til her at erkende, at den faldende økonomiske aktivitet i den del af verden, som Danmark har bundet sig til internationalt ved forskellige sammenslutninger, begrænser vore afsætningsmuligheder, men det er nødvendigt samtidig at pege på, at vor handlefrihed af politiske grunde begrænses som følge af disse medlemskaber, og at vi derfor ikke satser på de muligheder, som ligger i den del af verden, som ikke er ramt så hårdt af krisen, og på mulighederne i udviklingslandene.

Det er rigtigt, at man rejser meget og også søger at få markeder, men der kræves jo også på andre områder en indsats, for at dette kan udvikle sig. En udvidelse af vor eksport kræver bl. a. også en avanceret og omfattende produktion til hjemmemarkedet. Dette er en forudsætning for eksportfremstød, og det er en kendsgerning, at det er overset, hver gang man foretager begrænsninger i den brede befolknings forbrug herhjemme. Derfor har kommunisterne gang på gang stillet krav om en eller anden form for importregulering, således at det blev sikret, at dansk industri kunne være stærk nok til også at udnytte de muligheder, der er på verdensmarkedet.

Når man netop i denne tid fremholder, at EF nu har fået en aftale med Hong Kong om begrænsning af tekstilimporten, er det jo et udtryk for, at det er rigtigt, som vi har sagt, at det er muligt og nødvendigt at foretage sådanne begrænsninger. Den frie handel over grænserne er i virkeligheden de multinationale selskabers og kapitalgruppers udnyttelse af nationale støtteordninger det ene eller det andet sted. Hvad angår tekstilområdet, må vi jo erkende, at danske tekstiler i mange tilfælde er varer, som er designet og skåret i Danmark, men færdigforarbejdet på

fabrikker i Vesttyskland, Hong Kong eller Jugoslavien, og at det ikke, som man prøver at fremstille det, er den lavere arbejds løn disse steder, som spiller en rolle. Det, færdiggørelsen koster, er ofte mindre end de medfølgende transportomkostninger. Jeg skal blot pege på, at for en konfektionssyet habit er den direkte arbejds løn 13 pct., og for kjoler, skjorter og mange af de andre ting, er den 6 pct. Ingen skal fortælle mig, at det egentlig er et spørgsmål her om at kunne konkurrere, at sende varer ud og få dem færdiggjort andre steder. Eller vi kan tage B&W koncernen, motorfabrikken, som bygger på, at danske ingeniører har haft et højt uddannelsesniveau, og på en forskning, som er foregået her i Danmark. Konstruktion og afprøvning har også fundet sted i Danmark med alle de investeringer, som har været nødvendige for dette. Men når vi så kan se, at japanske fabrikker, som har købt denne licens, kan levere en motor til en pris, som ligger under det, som dækker de generelle omkostninger i Danmark uden arbejds løn, så er det nødvendigt at sige til os selv: hvad er det egentlig, der er sket her? Så er det et spørgsmål, om ikke de internationalt arbejdende kapitalgrupper udnytter også danske skatteyderes indsats for at få en billig og en god produktion.

Jeg vil også rejse spørgsmålet: hvorfor lukkede Tegholmens Jernstøberi egentlig? Undersøgelsesresultatet, som blev lagt frem, efter at LO havde gennemgået regnskaberne, fastslog, at denne fabrik var umoderne, at den teknisk ikke havde mulighed for at omstille sig så hurtigt, som det var nødvendigt, men vi ved også, at forudsætningerne for en dansk maskinindustri netop er, at vi også har et nationalt støberi. Det er også forudsætningen for, at B&Ws motorfabrik kan videreudvikle sig.

Vi ved også, at der var arbejdsopgaver nok til Tegholmene. Jeg skal blot pege på det, som også blev fremholdt herinde i folketinget fra grupper fra denne fabrik, at f. eks. stålstøbningerne til jernbanejulene til DSB kunne laves på Tegholmene, men i stedet for importerer vi dem fra Vesttyskland. Her var der altså tale om, at man manglede kapital. Der skulle bruges 100 mill. kr. Ja men det samme år som man fremholdt, at der manglede 100 mill. kr. til investeringer på Tegholmene, udviste B&W et overskud på 159 mill.